

کردم بوده و به زیندووی له جیگای خومیان را کشاند بعده ، له وساوهی بنده کم نه م رووداوه بُو باس کردم ، منیش له خوم خوشتر ویست ، نه م جاره من و نه و بووین به دوو روح له یه ک جهسته ! ههر دوا ی نه م رووداوه مهرا قم چووه سه ر شیعر نووسین ، پرس به بنده کم کرد نه ویش نه م بریاره په سند کرد ، به مه رجیک له خه تی سوری نه و ده نه چم . که شیعرم ده نووسی ، نه وهندی هوشم لای نه م خه ته سوره بُو نه وهندی هوشم لای شیعره کامن نه بُو
گه ر به لای سیاسته رهت بوویام بنده کم باسی نه و کچه ه بُو ده گیرمه و که وتبوبه زیندانی پیاوه زبه لاحه کان ... دوای نه شکه نجه دان ... بانگیان کردم بُو کله نیوان ناشکرا کردنی ناوی هاوریکانی و رژاندنی بنده که دی یه کیان هه لبزیری

من هیچ ساتیک و بونه یه کم نیه تاییه ت بیت به خوم من و نه و بنه بُو یه ک ژیان و یه ک قهدر ده مانگوزه راند

روزیک له ناکاو پیاوه کانی خیزانه کم به پرس و ره زامه ندی هه موو خزم و دراوی و پیاوه ما قوله ناسیاوه کانمان ، بریلریان دا که ئیتر کاتی نه وه هاتووه من و بنده که له یه ک حیا بینه و
دوای چهند روزیک له زوریکی تاریک تاریک زنیک له سر ته رمی بنده که دی به ته نیا و زور بی ده سه لاتانه ده گریا
ئیستاش قوماشیکی سپی به په نه دوو دلپ خوینه و له جانتایه کی رهش شار به شار به شان هه نه گری ، نه مهش تاکه میرانیه تی بُو کچه زاکه دی!